

שהוא גבעה תחתונה שאין בה חיים, ימות משיח זה ויהרג, וימות עד שתלקט גבעה זו חיים מאותה גבעה עליונה, ויקום.

ומשום כך בלישבת הרקיע ומגבעות שלם, באות ו', על שני צדדים אלו (כתוב). אבל בלישבה העליונה חסר, בלי ו', להראות דבר שאין בו קשיה וספק. הן עם לבדד ישפן, ביחוד, בלי ערבוביה אחרת.

כך יחוד שלם כאן הוא. ה' אלהינו ה'. שהרי סודו מראש צרים הוא, והתיחד בראש, בגזע ושביל. ה' - זה הראש העליון, אור שעולה. אלהינו - זה הגזע, שנאמר (ישעיה יא) גזע ישי. ה' - זה השביל שלמטה. ועל סוד זה התיחד בו פראוי. ומשום שגמתח בו שביל, צריך סוד שנגזר בשתי ישיבות.

אשרי חלקך, רבי שמעון, שזכית לדברים עליונים של רבונך, ורבונך התרצה בך. כמה שעור של התפשטות של שביל זה בשעור עליון של ראש וגזע ושביל, והתלבשו בהתפשטות זו. (ועל זה התפשטות של אהרן, שעור של ששה צדדים, והכל התיחד באות ד' הוה, אח ד') ועל זה התפשטות של א' (ה) שעור של ששה צדדים. והכל התיחד באות (אח) הוה. ומשום כך לבדד ישפן פראוי.

ובגוים לא יתחשב. לישראל יש כתב ולשון, ובכל אות יכולים להסתפל בדמות וציור פראוי, אבל בגוים - עובדי כוכבים ומזלות - לא יתחשב. הסוד שלנו, משום שאין להם כתב ולשון, ואין להם להסתפל ולדעת כלום, שהרי (ירמיה י) הבל המה מעשה תעתעים, ולא יתחשב סוד

יתתקף, ולא באתר אחרא. ובגין דאיהו גבעה תתאה, דלית בה חיים, ימות משיח דא, ויתקטל, ויהא מית עד דתלקוט חיים גבעה דא, מההיא גבעה עליונה, ויקום.

ובגין כך, במתיבתא דרקיעא ומגבעות שלים באות ו', על תרין סטרין אלין (כתוב). אבל במתיבתא עלאה, חסר, בלא ו', לאחזאה מלה דלית בה קושיא וספק. הן עם לבדד ישפון, ביחודא, בלא ערבוביה אחרא.

כך יחודא שלים, הכא איהו. יי אלהינו יי. דהא רזא דיליה, מראש צורים איהו, ואתיחד ברישא, בגזעא ושבילא. יי: דא רישא עלאה, אורא דסלקא. אלהינו: דא גזעא, דאתמר (ישעיה יא) גזע ישי. יי: דא שבילא דלתתא. ועל רזא דא אתיחד ביה כדקא יאות. ובגין דאתמתח ביה שבילא אצטריך (כאן חסר). רזא דאתגזר בתרי מתיבתי.

זבאה חולקך רבי שמעון, דזכית למלין עלאין דמאריה, ומארה אתרעי בך, כמה שיעורא דמתיחן דשבילא דא בשיעורא עלאה, דרישא (דף ר"ד ע"א) וגזעא ושבילא, ואתלבשן במתיחו דא. (ג"א ועל דא מתיחו דאקה, שיעורא דשית סטרין. וכלא אתיחד בהאי את ד' אח ד'), ועל דא מתיחו דא' (ג"א ה') שיעורא דשית סטרין. וכלא אתיחד בהאי את (ג"א אח) ובגין כך, לבדד ישפון כדקא יאות.

ובגוים לא יתחשב, ישראל אית לון כתב ולשון. ובכל את, יכלין לאסתפלא בדיוקנא וציורא כדקא יאות. אבל בגוים עובדי כוכבים ומזלות, לא יתחשב. רזא דנא, בגין דלית לון כתב ולשון, ולית לון לאסתפלא ולמנדע כלום, דהא (ירמיה י) הבל המה מעשה

תעתועים. ולא יתחשב רזא דנא במחשבה ובאסתפלותא דלהון, הואיל

וְלִית לֹוֹן כְּתָב. וְזָפְאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל.
מִי מְנָה עֶפְר יַעֲקֹב וּמְסַפֵּר אֶת רוֹבַע יִשְׂרָאֵל.
(מ) הַהוּא נִקְוָדָה עֲלָאָה, רִישָׁא וְגִזְעָא
וּשְׁבִילָא, בְּטִמְרוֹ אִיהוּ, וְלֹא קִיַּמָּא לְשִׁאֲלָא
לְבַר. אָבַל מִשְׁעֵתָא דְשָׂאֲרֵי לְאַתְבְּנָאָה,
וְלִמְעַבְדַּי הִיכְלָא בְרַעוּתִיהָ, וְאַקְרִי מ"י, שְׂאֲרֵי
לְאַתְבְּנָאָה, דִּיּוֹקְנָא, דִּילִיָּה מִמֶּש. אֶפִּיק נִוְקְבָא
דִּילִיָּה, בְּדִיּוֹקְנָא דְאַמִּיָּה.

מָאִי מִי. דָּא רִישָׁא וְגִזְעָא וּשְׁבִילָא. (י) וְאַתְפִּשְׁט
לְאַתְבְּנָאָה בְּפִשְׁטוֹ דְּחַד הִיכְלָא, לְתַרִּין
סְטָרִין בְּאַנִי. וְאַף עַל גַּב דְּאַפִּיק לְיִשְׂרָאֵל.
דְּאִיהוּ ו', אֹף הָכִי אֶפִּיק לְנוֹקְבָא דִּילִיָּה
כְּחַדָּא, וְאַזְמַנָּה לְגַבִּיָּה. מְנָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
(דניאל א) וַיִּמַן לָהֶם הַמֶּלֶךְ (אסתר ט) וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת.
יְהִיב לִיָּה נְבֻזְבָּא רַב וַיִּקְרָא, וְאַפִּיק לָהּ כְּחַדָּא
מְנִיָּה. בְּהַהוּא פִּשְׁטוֹ דְּאַתְפִּשְׁט אֶפִּיק
תְּרוּוֹיָהּ כְּחַדָּא, (בגנונא דא פשוט להבא ולהבא, אפיק ברא
וכתמא ברגעא חדא, ועל דא שמים וארץ ברגעא חדא אתבריאו כחדא)
בְּשִׁעְתָּא חַדָּא.

וּמְסַפֵּר אֶת רוֹבַע יִשְׂרָאֵל, רוֹבַע יִשְׂרָאֵל רְזָא
דָּא בְּגִינָה רַבִּי אֶתְמָסַר, זַפְאָה חוּלְקָךְ.
רוֹבַע יִשְׂרָאֵל, רְבִיעִית, מִן מְדִידוֹ דִּישְׂרָאֵל,
אִיהוּ בְּרִית. אָמַאי אַקְרִי רוֹבַע. אֶלָּא שִׁיעוּרָא
דְּגוּפָא אַרְבַּע בְּרִיתוֹת הֵוִי בְּשִׁיעוּרָא דִּילִיָּה.
וּבְרִית רוֹבַע אִיהוּ בְּשִׁיעוּרָא דְּמְדִידוֹ דְּגוּפָא.
כִּלָּא אֶפִּיק מִי. (ע"ב).

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה אָזִיל לְמַחְמֵי לְרַבִּי יוֹסִי חָמוּי,
רַבִּי אָבָא וְחֻבְרוֹי אָזְלוּ עִמֵּיהָ. פְּתַח רַבִּי
אֶלְעָזָר וְאָמַר, (תהלים ה) יי בקר תשמע קולי וגו'.
יי בקר מאי בקר. אֶלָּא דָּא בְּקָר דְּאַבְרָהָם,
דְּאַתְעַר בְּעֵלְמָא. דְּכַתִּיב, (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם
אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר. דְּהָא כַּד אֶתִּי צִפְרָא, הַהוּא בְּקָר
אַתְעַר בְּעֵלְמָא, וְהוּא עֵידָן רַעוּא לְכֻלָּא,

שְׁלָנוּ בְּמַחְשְׁבָהּ וּבַהֲסַתְפְּלוֹת
שְׁלָהֶם, הוֹאִיל וְאִין לָהֶם כְּתָב.
אַשְׂרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל.

מִי מְנָה עֶפְר יַעֲקֹב וּמְסַפֵּר אֶת
רְבַע יִשְׂרָאֵל. (מ) אֹתָהּ נִקְדָּה
עֲלִיּוֹנָה, רִאשׁ וְגִזְעוֹ וּשְׁבִיל, בְּנוֹסְתָר
הִיא, וְלֹא עוֹמְדַת לְשִׁאֲלָה לְחוּץ.
אָבַל מִשְׁעָה שְׁמַתְחִילָה לְהַבְנוֹת
וְלַעֲשׂוֹת הִיכְל בְּרַצוֹנוֹ, וְנִקְרָא
מ"י, מַתְחִילָה לְהַבְנוֹת. הַדְּמוּת,
שְׁלוֹ מִמֶּש. מוֹצִיא נְקָבָה שְׁלוֹ
בְּדְמוּת אָמוֹ.

מָה זֶה מִי? זֶה רִאשׁ וְגִזְעוֹ וּשְׁבִיל.
(י) וְהַתְּפִשְׁט לְהַבְנוֹת בְּפִשְׁטוֹת
הִיכְל אַחַד, לְשִׁנֵּי צְדָדִים בּוֹנָה.
וְאַף עַל גַּב שְׁהוּצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל,
שְׁהוּא ו' - גַּם כְּף הוּצִיא אֶת
נְקָבָתוֹ כְּאַחַד וְהוֹזִינָה אֵלָיו. מְנָה,
כְּמוֹ שְׁנַאָמַר (דניאל א) וַיִּמַן לָהֶם
הַמֶּלֶךְ, (אסתר ט) וּמִשְׁלוֹחַ מְנוֹת. נִתְּן
לוֹ אוֹצֵר גְּדוֹל וַיִּקַּר, וְהוּצִיא אֹתָהּ
כְּאַחַד מִמֶּנּוּ. בְּאוֹתָהּ פִּשְׁטוֹת
שְׁהַתְּפִשְׁט, הוּצִיא שְׁנֵיָהֶם כְּאַחַד,
(בדגמה זו פשוט לכאן ולכאן, הוציא בן ובת
ברגע אחד, ועל זה שמים וארץ ברגע אחד נבראו
כאחד) בְּשִׁעְתָּא אַחַת.

וּמְסַפֵּר אֶת רוֹבַע יִשְׂרָאֵל. רְבַע
יִשְׂרָאֵל, סוּד זֶה בְּגִלְגָּלָךְ, רַבִּי,
נְמָסַר. אֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ! רְבַע יִשְׂרָאֵל,
רְבִיעִית מִמְּדִידוֹת יִשְׂרָאֵל, הִיא
בְּרִית. לְמָה נִקְרָא רְבַע? אֶלָּא
שְׁעוּר הַגּוּף, אַרְבַּע בְּרִיתוֹת הֵוִי
בְּשִׁעוּר שְׁלוֹ. וּבְרִית רְבַע הוּא
בְּשִׁעוּר שְׁל מְדִידוֹת הַגּוּף. הַכֹּל
הוּצִיא מִי.

רַבִּי אֶלְעָזָר הִיָּה הוֹלֵךְ לְרֵאוֹת אֶת
רַבִּי יוֹסִי חָמוּי, רַבִּי אָבָא וְחֻבְרוֹי
הֲלָכוּ עִמּוֹ. פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר
וְאָמַר, (תהלים ה) ה' בקר תשמע
קולי וגו'. ה' בקר, אִיזָה בְּקָר?
אֶלָּא זֶה בְּקָר שֶׁל אַבְרָהָם
שְׁהַתְּעוּרָר בְּעוֹלָם, שְׁכַתּוּב (בראשית
כב) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר. שְׁהִרִי
כְּשִׁמְגִיעַ הַבֶּקֶר, אוֹתוֹ בְּקָר

וּלְמַעַבְד טִיבוּ לְכָל עֲלָמָא, לְזַפְאִין וּלְחַיִּיבִין.
וְכַדִּין עֵידָן צְלוּתָא הוּא, לְמַצְלֵי קַמֵּי מַלְפָּא
קַדִּישָׁא.

וְעַל דָּא, בְּשַׁעֲתָא דְאַתֵּי צַפְרָא, כָּל אֵינּוֹן אֲסִירֵי
מַלְפָּא, אֲשַׁפְּחוּ נִיחָא, עֵידָן צְלוּתָא אִיהוּ
עֲלִייהוּ. וְכָל שְׁפָן אֵינּוֹן דְתִיבִין בְּתִיבְתָא,
וּבְעָאן בְּעוֹתְהוֹן לְקַמֵּי מַלְפָּא קַדִּישָׁא. בְּגִין,
דְּהֵאֵי שַׁעֲתָא, חַד מְמַנָּא נְפִיק לְסִטְר דְרוּם,
וּרְפָּאֵל שְׁמִיה, וְכָל זִיגֵי אֲסוּוֹתָא בִידוּי. וּמְסִטְר
דְרוּם, נְפַק חַד רוּחָא, וּמְטִי לְגַבֵּי הַהוּא מְמַנָּא,
דְּמְמַנָּא עַל אֲסוּוֹתָא. וְכַד מְטִי צְלוּתָא לְקַמֵּי
קַדִּישָׁא בְרִיךְ הוּא, פְּקִיד לְבֵי דִינָא דִילֵיה, דְּלֹא
יִפְתָּחוּן בְּדִינָא, בְּגִין דְחַיִּים בִּידָא דְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא, וְלֹא בִידיהוֹן.

וּמַגּוּ דְאִיהוּ עֵידָן רַעוּא, בְּעָא קַדִּישָׁא בְרִיךְ
הוּא זְכוּתָא דְהַהוּא בַר נֶשׁ, אֵי יִשְׁתַּכַּח
בְּצְלוּתָא, (יאות, וְאֵי לֹא תִשָּׁב לֵיה בְּשׁוּגָג) אִו דְאִיהוּ
מְאֲרִיה דְתִיבְתָא, חָס עֲלֵיה. בְּהֵיא שַׁעֲתָא
קַל צְפָרִין דְמְקַנְנָן אֲשַׁתְּמַעוּ, דְכַתִּיב, (תהלים קד)
אֲשֶׁר שָׁם צְפָרִים יִקְנְנוּ. וְאֵינּוֹן צְפָרִין אֹדְאָן
וּמְשַׁבְּחִין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. וְהַהוּא אֵילַת
הַשְּׁחַר אֲתַעַר בְּעֲלָמָא וְאָמַר, (תהלים לא) מָה רַב
טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאֶיךָ וְגו'. כַּדִּין הַהוּא
מְמַנָּא נְפִיק, וְעַבִּיד כָּל מַה דְאַתְּפַקֵּד.

וְאֵי תִימָא דְזִיגֵי אֲסוּוֹתָא בִידוּי כְּמַה דְאַמְרָן.
לֹאֵו הָכִי. דְהֵא אֲסוּוֹתָא לֹא הוּי, אֲלֵא
בִידוּי דְמַלְפָּא קַדִּישָׁא. אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְפְקִיד
קַדִּישָׁא בְרִיךְ הוּא אֲסוּוֹתָא לְהַהוּא בַר נֶשׁ,
אִיהוּ נְפִיק, וְכָל אֵינּוֹן מְקַטְרְגִין דְמְמַנָּן עַל
מְרַעִין בִּישׁוּן, דְחַלִּין מְנִיה. כַּדִּין הַהוּא רוּחָא
דְקָא נִסְע מְסִטְרָא דְרוּם, אוֹשִׁיט לֵיה לְהַהוּא
בַר נֶשׁ, וְהֵא אֲסוּוֹתָא אֲשַׁתְּכַח, וְכֹלֵא בִידוּי
דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

מְתַעוֹרֵר בְּעוֹלָם, וְהוּא עֵת רְצוֹן
לְכָל, וְלַעֲשׂוֹת טוֹב לְכָל הָעוֹלָם,
לְצַדִּיקִים וְלְרַשְׁעִים. וְאִזּוּ זְמַן תְּפִלָּה
הוּא לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.
וְעַל זֶה, בְּשַׁעֲתָא שְׁבָא הַבְּקָר, כָּל
אוֹתָם אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ מוֹצְאִים
מְנוּחָה, זְמַן תְּפִלָּה הוּא עֲלֵיהֶם,
וְכָל שְׁכָן אוֹתָם שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה
וּמְבַקְשִׁים בְּקִשׁוּתֵיהֶם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ, מִשׁוּם שְׁבִשְׁעָה זֹו יוֹצֵא
מְמַנָּה אֶחָד לְצַד דְרוּם, וּרְפָּאֵל
שְׁמוֹ, וְכָל מֵינֵי רְפוּאָה בִידוּי. וּמְצַד
דְרוּם יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת וּמְגִיעָה
לְאוֹתוֹ הַמְמַנָּה שְׁמַמְנָה עַל
הַרְפוּאָה. וְכִשְׁמַגִּיעָה הַרְפוּאָה
לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא פּוֹקֵד
לְבֵית דִּינּוֹ שְׁלֵא יִפְתָּחוּ בְּדִין,
מִשׁוּם שֶׁחַיִּים בִּיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְלֹא בִידיהֶם.

וּמִתוּרָךְ שֶׁהוּא עֵת רְצוֹן, רְצָה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זְכוּת אוֹתוֹ
הָאִישׁ. אִם יִמְצֵא כְּתִפְלָה (יִפְהוּ וְאִם
לֹא - נִחְשָׁב לוֹ בְּשׁוּגָג) אוֹ שֶׁהוּא בְּעַל
תְּשׁוּבָה - חָס עֲלָיו. בְּאוֹתָה שַׁעֲתָה
נִשְׁמַע קוֹל צְפָרִים הַמְקַנְנוֹת,
שְׁכַתוּב (תהלים קד) אֲשֶׁר שָׁם צְפָרִים
יִקְנְנוּ. וְאוֹתָן צְפָרִים מוֹדוֹת
וּמְשַׁבְּחוֹת לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וְאוֹתָה אֵילַת הַשְּׁחַר מְתַעוֹרֵר
בְּעוֹלָם וְאוֹמְרָת, (שם לא) מָה רַב
טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנַתָּ לִירְאֶיךָ וְגו'. אִזּוּ
אוֹתוֹ מְמַנָּה יוֹצֵא, וְעוֹשֶׂה כָּל מַה
שְׁנִצְטוּרָה.

וְאִם תֵּאמַר שְׁמִינֵי רְפוּאָה בִידוּ
כְּמוֹ שְׁאַמְרָנוּ - לֹא כֵּן! שְׁהֵרִי
רְפוּאָה לֹא הִיְתָה, רַק בִּידֵי הַמֶּלֶךְ
הַקָּדוֹשׁ. אֲבָל בְּשַׁעֲתָה שְׁפּוֹקֵד
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה לְאוֹתוֹ
הָאָדָם, הוּא יוֹצֵא, וְכָל הַמְקַטְרְגִים
הַמְמַנִּים עַל מַחְלוֹת רַעוֹת פּוֹחֲדִים
מִמֶּנּוּ. אִזּוּ אוֹתָה הַרוּחַ שְׁנִסְעָה מְצַד
דְרוּם מוֹשִׁיטָה לוֹ לְאוֹתוֹ אָדָם,
וְהֵרִי הַרְפוּאָה נִמְצָאת, וְהַכָּל בִּידֵי
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, יִי בִקֵּר תִּשְׁמַע קוּלִי. וְלֹא כְּתִיב
 יִי בִבְקֵר תִּשְׁמַע קוּלִי. אֲלֵא לְגַבֵּי בִקֵּר
 דְּאַבְרָהָם קָאָמַר. (תהלים ה) בִּקֵּר אֶעֱרֹף לָךְ וְאַצְפֵּה.
 תִּרִי בִקֵּר אֲמַאי. אֲלֵא חַד בִּקֵּר דְּאַבְרָהָם. וְחַד
 בִּקֵּר דְּיוֹסֵף. דְּכְתִיב, (בראשית מד) הַבִּקֵּר אֹר,
 וּמִתְרַגְּמִינָן צִפְרָא (דף ר"ד ע"ב) נְהִיר, נְהִיר וְדָאֵי.
 אֶעֱרֹף לָךְ וְאַצְפֵּה, אֶעֱרֹף לָךְ מֵהוּ. אֲלֵא אֲסִדֵּר
 לָךְ בּוּצִינָא דִילָךְ לְאַדְלָקָא. כְּמָה דְּאֵת אָמַר
 (תהלים קלב) עֲרַכְתִּי נֵר לְמִשְׁיַחִי. וְלְגַבֵּי בִקֵּר דְּיוֹסֵף
 קָאָמַר, דִּיהוּא סְדוּרָא דְּבוּצִינָא דִילֵיהּ הוּא.
 וְאַצְפֵּה, מֵהוּ וְאַצְפֵּה. הָא כָּל בְּנֵי עֲלָמָא מְצַפְּאֵן
 וּמְחַכְּפָאֵן לְטִיבוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְאַפִּילוּ בְּעִירֵי דְחַקְלָא, וּמָה שְׂבַחָא דְדוּד יִתִּיר
 מִכָּל בְּנֵי עֲלָמָא, אֲלֵא, מְלָה דָּא שְׂאִילָנָא, וְהָכִי
 אָמְרוּ לִי, וְאִיהִי מְלָה קְשׁוּט דְּאֵתִי מְרַחֵיק.
 נְהוּרָא קְדָמָאָה דְּבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָנֹה
 נְהִיר עַד דְּלֹא הוּוּ יְכַלִּין עֲלָמִין לְמַסְבְּלֵיהּ. מָה
 עֵבֶד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֵבֶד נְהוּרָא לְנְהוּרֵיהּ,
 לְאַתְלַבְּשָׁא דָּא בְּדָא. וְכֵן כָּל שְׂאֵר נְהוּרִין, עַד
 דְּעֲלָמִין כְּלָהוּ אֲתַקְיָמוּ בְּקִיּוּמֵיהוּ, וְיְכַלִּין
 לְמַסְבֵּל.

וּבְגִין כֵּן אֲתַפְּשְׁטוּ דְרַגְיִין, וְאַתְלַבְּשׁוּ נְהוּרִין,
 וְאִינוּן אֶקְרוּן כְּנַפִּים עֲלָאִין, עַד דְּמָטוּ
 לְהָאֵי בִקֵּר דְּיוֹסֵף, וְאִיהוּ נְטִיל כָּל נְהוּרִין
 עֲלָאִין, וּמַגּוּ דְכָל נְהוּרִין עֲלָאִין בֵּיהּ תַלְיִין,
 זִיוִיה סְלִיק מִסִּיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא
 דְּלַעִילָא, עַד דְּעֲלָמִין דְּלַתְתָּא לֹא יְכַלִּין
 לְמַסְבֵּל. אֲתָא דוּד וְאַתְקֵן הָאֵי בּוּצִינָא, חוּפְּאָה
 לְהָאֵי בִקֵּר דְּיוֹסֵף, לְאַתְחַפְּאָה בֵּיהּ, וְלַקְיָמָא
 עֲלָמִין דְּלַתְתָּא, בְּסְדוּרָא דְּבוּצִינָא דָּא וְעַל דָּא
 כְּתִיב, בִּקֵּר אֶעֱרֹף לָךְ וְאַצְפֵּה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר,
 (שמות לו) וְיִצְפֵּהוּ זֶהָב טְהוֹר. (ג"א וּבְגִין דִּיהוּא בּוּצִינָא דוּד
 בֵּיהּ תַלְיָא וְכו') בְּגִין דִּיהוּא בּוּצִינָא דְדוּד אִיהִי,

וְעַל זֶה כְּתוּב (שם ה) בִּקֵּר תִּשְׁמַע
 קוּלִי, וְלֹא כְּתוּב ה' בִּבְקֵר תִּשְׁמַע
 קוּלִי. אֲלֵא לְגַבֵּי הַבִּקֵּר שֶׁל
 אַבְרָהָם הוּא אָמַר. בִּקֵּר אֶעֱרֹף לָךְ
 וְאַצְפֵּה. שְׁנֵי בִקֵּר לְמָה? אֲלֵא
 אֶחָד בִּקֵּר שֶׁל אַבְרָהָם, וְאֶחָד בִּקֵּר
 שֶׁל יוֹסֵף, שְׁכַתוּב (בראשית מד)
 הַבִּקֵּר אֹר, וּמִתְרַגְּמִים: בִּקֵּר
 מֵאִיר, מֵאִיר וְדָאֵי. אֶעֱרֹף לָךְ
 וְאַצְפֵּה, מָה זֶה אֶעֱרֹף לָךְ? אֲלֵא
 אֲסִדֵּר לָךְ גֵּר שֶׁלָּךְ לְהַדְלִיק, כְּמוֹ
 שְׁנֵאָמַר (תהלים קלב) עֲרַכְתִּי נֵר
 לְמִשְׁיַחִי. וְלְגַבֵּי הַבִּקֵּר שֶׁל יוֹסֵף
 הוּא אָמַר, שְׂאוֹתוֹ סְדוּרָא שֶׁל גֵּר
 שְׁלוֹ הוּא.

וְאַצְפֵּה, מָה זֶה וְאַצְפֵּה? הָרִי כָּל
 בְּנֵי הָעוֹלָם מְצַפִּים וּמְחַכְּפִים לְטוֹב
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאַפִּילוּ בְּהַמּוֹת
 הַשָּׂדֶה, וּמָה שְׂבַח שֶׁל דוּד יוֹתֵר
 מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם? אֲלֵא דְבַר זֶה
 שְׂאֵלְתִי, וְכֵן אָמְרוּ לִי, וְהוּא דְבַר
 אֲמַת שְׂבָא מְרַחֵיק. אֹר רֵאשׁוֹן
 שְׂבָרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא
 מֵאִיר עַד שְׂלֵא יְכַלּוּ הָעוֹלָמוֹת
 לְסַבֵּל אוֹתוֹ. מָה עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא? עֲשֵׂה אֹר לְאוּרוֹ
 לְהַתְלַבֵּשׁ זֶה בְּנֵה. וְכֵן כָּל שְׂאֵר
 הָאוּרוֹת, עַד שְׁכָל הָעוֹלָמוֹת
 הַתְקַיְמוּ בְּקִיּוּמָם וְיְכַלּוּ לְסַבֵּל.
 וּמִשּׁוּם כֵּן הַתְּפִשְׁטוּ דְרַגּוֹת
 וְהַתְלַבְּשׁוּ אוֹרוֹת, וְהֵם נִקְרְאִים
 כְּנַפִּים עֲלִיוֹנִים, עַד שְׂמַגִּיעִים
 לְבִקֵּר זֶה שֶׁל יוֹסֵף, וְהוּא לוֹקֵחַ
 כָּל הָאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים. וּמִתּוֹךְ
 שְׁכָל הָאוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים בּוֹ
 תְלוּיִים, זִיוו עוֹלָה מִסּוֹף הָעוֹלָם
 עַד סוֹף הָעוֹלָם שְׁלַמְעֵלָה, עַד
 שְׁהַעוֹלָמוֹת שְׁלַמְטָה לֹא יְכוּלִים
 לְסַבֵּל. בָּא דוּד וְהַתְקִין גֵּר זֶה,
 כְּסוּי לְבִקֵּר זֶה שֶׁל יוֹסֵף לְהַתְכַּפּוֹת
 בּוֹ וּלְהַעֲמִיד עוֹלָמוֹת שְׁלַמְטָה
 בְּסְדוּרָא הַגֵּר הַזֶּה, וְעַל זֶה כְּתוּב
 בִּקֵּר אֶעֱרֹף לָךְ וְאַצְפֵּה, כְּמוֹ
 שְׁנֵאָמַר (שמות לו) וְיִצְפֵּהוּ זֶהָב